

Jeg finder, at jeg som øverste ansvarlige for anklagemyndigheden, men også at lovgivere skal respektere, at det er den rollefordeling, der nu engang er.

Helge Bo Jensen (EL):

Tak for denne del af svaret. Men i forhold til sagsbehandlingstiden – og her er der jo ikke tale om den konkrete sag – spørger vi jo til, om ministeren finder, at 4 år er acceptabelt i den type sager.

Det ville være dejligt at få en svar på det spørgsmål.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg tror ikke, man skal forholde sig til tiden fra, hvornår den anmeldelse indløb til politiet, og så til nu.

Det, man skal henholde sig til, er, at der i den her sag verserer en straffesag – også i et andet land – som er under anke, og der har anklagemyndigheden altså tilrettelagt arbejdet i Danmark i samme sagskompleks i forlængelse af de retssager, der verserer i Sverige. Og det er den måde, anklagemyndigheden tilrettelægger sit arbejde på.

Det finder jeg ikke at jeg har nogen grund til at angribe anklagemyndigheden for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om offentlige myndigheders adgang til at offentliggøre resultater af tilsynsbesøg, herunder offentliggørelse af navne på private personer og virksomheder samt om de berørtes retssikkerhed i forhold til mangelen på præcise, gennemsigtige og sammenlignelige regler for, hvordan offentliggørelsen må finde sted?«

Af Eva Kjer Hansen (V), Inge Dahl-Sørensen (V), Birthe Rønn Hornbech (V) og Karen Rønde (V). (Forespørgslen anmeldt 11/10 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/10 2000).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, torsdag den 23. november 2000.

Begrundelse

Eva Kjer Hansen (V):

Når vi har taget initiativ til denne forespørgselsdebat i dag, er det på baggrund af den totale mangel på gennemskuelighed på det her område.

Der er regler om offentliggørelse af forskellige tilsynsresultater inden for en række fagministeriers områder, men der er ingen gennemskuelighed og sammenlignelighed. Og i takt med at flere og flere fagministerier overvejer i højere grad at bruge offentliggørelse af tilsynsresultater, må det være relevant at tage en diskussion om, under hvilke vilkår offentliggørelsen egentlig skal foregå generelt.

De offentlige myndigheder skal naturligvis sørge for at give forbrugeren alle relevante informationer, men det skal foregå, uden at retssikkerheden sættes over styr. Og hvis ikke forbrugeren kan gennemskue, hvad oplysningerne fortæller, ja, så kan det skabe mere forvirring end oplysning.

I dag er det op til hvert enkelt fagministerium at fastsætte reglerne om offentliggørelse inden for sit område. Det betyder, at man ikke kan sammenligne de forskellige regler, og justitsministeren har da også i et svar skrevet: »Efter Justitsministeriets opfattelse er det således ikke muligt på en sammenlignelig måde at opstille en oversigt over reglerne.«

Forespørgerne ønsker derfor med denne debat at sætte fokus på dette emne og rejse en debat om behovet for at lave en generel beskrivelse af formålet med offentliggørelse, under hvilke vilkår det kan ske, om der skal være bagatelgrænser, om der skal laves effektvurderinger osv.

Der er ingen tvivl om, at forbrugerne har krav på oplysninger fra myndighederne, der kan beskytte forbrugerne. Der er heller ingen tvivl om, at borgere, virksomheder og myndigheder skal overholde de gældende love og regler, men det skal ikke føre til en ukritisk brug af gabestokke, hvor retssikkerheden sættes over styr.

Offentliggørelse af tilsynsresultater kan være et redskab, der kan bidrage til, at regler overholdes, men af hensyn til retssikkerheden skal der